

ter sig til Forslagene sammesteds under Nr. 1, 6 og 8. — Iøvrigt ville disse Forslag til § 2 under Nr. 15 være at ansee som vedtagne uden Afstemning som Følge af Afstemningerne over de tilsvarende Endringsforslag til § 1. — Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fenger): De Forslag, der ere stillede til § 2, ere en Følge af de Afstemninger, som have fundet Sted igaar. Ibet Udvalget i det Hele taget har troet at burde blive staaende ved den af Krigsministeren foreslaaede Fordeling af Bevillingen paa to Aar, har man kun ønsket at foretage de Berigtigelser med Hensyn til Bevillingen i det første Aar, som maatte være en Følge af de Afstemninger, der have fundet Sted her i Thinget. De Herrer ville altsaa see, at det Forslag, der under Nr. 15 er stillet af Udvalget til § 2, egentlig, forsaavidt Thinget ikke maatte have nogen Betænkelse med Hensyn til denne Fordeling imellem 2 Aar, kun er en simpel Følge af de Afstemninger, der fandt Sted igaar. — Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 2, optræder jeg her som Ordfører for to Udvalg, nemlig deels som Ordfører for Finantsudvalget, der har behandlet det foreliggende Lovforslag, og deels som Ordfører for det Udvalg, der har behandlet Forslag til Lov om Krigsministeriets Ordning osv., idet nemlig dette Udvalg i sin afgivne Betænkning har foreslaaet i det her foreliggende Lovforslag at opføre en Bevilling til Besørgelsen af Forretningerne i Krigsministeriet i de første 2 Aar. Det vil erindres, at der er forelagt Thinget en særlig Lov om en ny Ordning af Krigsministeriet, og at denne Lov blev henvisst til Behandling af det Udvalg, der er nedsat angaaende flere lignende Lønningslove. Dette Udvalg har forhandlet om denne Lov, men har fundet, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til nu ved Lov at fastslaae nogen Ordning for Krigsministeriet. Det vil erindres, at vi i det Hele taget ikke for noget Ministerium have nogen ved Lov fastsat Ordning, men at dette Punkt hidtil har været overladt til Forhandling mellem vedkommende Ministerium og Rigsdagen igennem

Finantsloven, hvorhos der har været visse almindelige Lønningslove, der have bestemt, hvormange af hvert Slags Embedsmænd der kunde være i Ministeriet, samt hvorledes Lønningerne skulde være for dem. En egentlig Organisationslov om, hvorledes disse forskellige Embedsmænd skulde anbringes for i Forening at danne et Hele, have vi derimod ikke tidligere vedtaget. Der kan nu vistnok siges Afskilligt for, at det kunde have sine Fordele, om man ordnede dette Forhold ved Lov, idetmindste indenfor visse Grændser, men det maa dog bemærkes, at Fordelene ikke ere uomtvistelige, thi der indtræder let i Aarenes Løb saadanne Forandringer med Hensyn til Omraadet af de Forretninger, der høre under et Ministerium, at det maa siges at være tvivlsomt, om det ikke er helbigt, at det til en vis Grad staar i Regjeringens Magt administrativt at kunne omordne og forandre Forretningernes Fordeling i selve Ministeriet. Det er altsaa ikke nogen utvivlsom Sag, at det er godt eller rigtigt at ordne Ministerierne ved Lov, men der har, som det vil sees af den Betænkning, der foreligger, været en Grund, hvorfor Udvalget ikke har kunnet tilraade den omhandlede Lovs Vedtagelse, idet der nemlig særligt har været forhandlet her i Thinget om en Sammenbragning af de to Ministerier. Jeg antager ikke, at det vil være Thingets Mening idag igjen at komme ind paa en Debat om denne Sag, og jeg skal derfor kun her udtale, at da det nu er blevet os meddeelt, at Hs. Majestæt Kongen har den under Overveielse, vilde det vistnok ikke være rigtigt, om vi i dette Dieblik vedtog en endelig Ordning af det ene Ministerium, hvilket kunde skabe Vanskeligheder med Hensyn til de Skridt, som Hs. Majestæt Kongen senere i saa Henseende kunde finde sig foranlediget til at gjøre. Udvalget har derfor ogsaa af den Grund troet, at der kunde være Anledning for Thinget til at betænke sig paa at vedtage en Lov om Krigsministeriets Ordning, men det har dog ikke kunnet undgaae vor Dymærksomhed, at der er Anledning til at staffe Krigsministeren nogen Hjælp, idetmindste i de første Aar. Det er vel tvivlsomt, om en Ordning af det Omfang som foreslaaet vil være af stadig Nødvendighed for Krigsministeriet; men vi